

tighed og Interesse fra alle Sider. De ere blevne modtagne saa sent som muligt og have faaet Lov til at gaa med alle Tog undtagen Eksprestogene. Og naar de ere ankomne her til Byen, ere de straks blevne udleverede og hentede. Saa gunstige Betingelser er der intet andet Smør — det skulde da være det, der befordres i Aftølingsvognene —, der kan glæde sig ved. Det er f. Eks. jagt mig af en Grosjerer her i Byen, som ugentlig modtager Smør fra et Mejeri ved Aftykke, at der er Forholdet det, at de maa indleverer Justragerne senest Kl. 11 om Formiddagen; men før Kl. 6—7 om Aftenen er det ham ikke muligt at faa Varerne udleverede her i Byen, altsaa i 7—8 Timer af den varmeste Tid paa Dagen maa Smørret opholde sig i Jærnbanens Varetægt, være sig nu paa Afgangstationen, i Vognen eller paa Ankomstationen — det sidste vil vel sige det samme som i Vognen. Og hvor skadeligt det er for Smørret, fremgaar ikke blot af den Tabel, jeg her har sigtet til; men det vil endhderligere fremgaa, naar vi se tilbage til den Beretning, som Docent Fjord i 1880 afgav om de Forsøg — vistnok de første, som bleve gjort i den Henseende — som netop foretoges med Hensyn til Varmegrader under Opholdet i Jærnbanevogne, det være sig nu stillestaende Vogne eller under Kørselen. Han viser der, at Varmegraden under Kørselen hyppig stiger med 4—6 Grader, og under Opholdet paa Stationen endog med betydelig mere.

At det har den største Betydning for dette Produkt, at det kan komme saa tidligt afsted som muligt, er jo ogsaa for længst erkendt fra Rigsdagens og fra Regeringens Side gennem Indførelsen af Aftølingsvogne, som jo Docent Fjord ikke kendte dengang; men som vi nu kende. I Nar er der, saa vidt jeg ved, kommet 20 ny til, saa at vi nu have i alt 70 Aftølingsvogne; men det er dog et Spørgsmaal, om dette i og for sig er tilstrækkeligt. Det er at haabe, at den store Bevilling, som findes paa Finanslovsforslaget til Anstæffelse af nyt Materiel, ogsaa vil blive anvendt til forøget Anstæffelse af disse fortrinlige Befordringsmidler. Men her er netop et Punkt, som jeg særlig vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, for at Befolkningen i

saa stort Omfang som gørligt kan faa Gavn af disse Aftølingsvogne, og det er det, at som det nu er, kan man ikke faa dem, uden at man tager en hel Vogn, og det er jo de færreste Mejerier, endstige da Enkeltmænd, som producere saa meget, at de endogsaa ved at begrænse deres Forjending til en eller enkelte Dage om Ugen, kunne faa Brug for saa stor en Forjendelse. Derfor have vi jo ogsaa set, at den Praksis har udviklet sig, at Fragtmænd og Kommissjonærer give sig af med at samle Bestillinger paa Transport af Smørjustrager; men derfor skulle de selvfølgelig have deres Betaling, hvorfor nu ikke spare Producenterne for denne forøgede Udgift? Var det ikke muligt — det er dette, jeg særlig vil tillade mig at henstille til den højtærede Trafikministers (Ingerslev) Opmærksomhed — at man fra Statsbanernes Side kunde indføre den Ordning, at Smør kan forjendes med Aftølingsvogne som Stykgods og ikke blot i hele Vognladninger? Jeg ventur jo ikke og forlanger ikke, at der skulde gaa saadanne Aftølingsvogne, hvormed Smør kunde forjendes, med alle Tog eller en Gang hver Dag; blot de stod i Forbindelse med de store Eksporthage fra Eksporthederne, vilde det formentlig allerede afhjælpe et betydeligt Savn. Men jeg skal i Forbindelse dermed ogsaa henstille, om der ikke kunde gøres noget for at begrænse den Tid, inden for hvilken Smørret skal være indleveret paa Stationen. Den er nu saa vidt mig bekendt to Timer. Afsenderne have i alt Fald ikke Ret til at komme med deres Varer senere end to Timer før Afgangen, om det end er meddelt mig, at enkelte Stationsforstandere have stillet sig saa gunstigt over for denne Vare, at de, naar blot Fragtbrevet blev indleveret i rette Tid, ere gaaede ind paa at modtage Varerne noget senere. Det er dog ikke nogen Ret, Forsenderen har, og derfor ikke et Krav, som kan stilles til alle Stationsforstandere. Vi have alle set, med hvilken Smødekommehed paa dette Punkt Mælk bliver behandlet. Saa vidt jeg ved, modtages Mælken i sidste Øjeblik; men kunde ikke noget lignende indføres med Hensyn til Smørret?

Det kan jo ikke nægtes, at hvis man gav denne Tilladelse og indførte denne Ordning, at Smørjustragerne kunde afsendes med Aftølingsvogne som Stykgods, kunde det